

La fórmula dels presos i el risc de ruptura marquen la cita clau del PDECat

La direcció del partit es reuneix aquest divendres amb veus crítiques contra Bonvehí i debatrà la proposta d'integració amb la Crida avalada per Lledoners i Waterloo

Consell nacional del PDECat del 14 de desembre del 2019. | PDECat

La reordenació de Junts per Catalunya (JxCat) és una partida que es juga en múltiples terrenys de joc. No és tan sols una negociació entre la Crida i el PDECat, sinó també un procés que genera divisió dins del partit hereu de l'antiga CDC. En essència, hi ha dues visions: la que defensa David Bonvehí i el seu cercle més immediat -Ferran Bel, Marc Solsona, Marc Castells-, segons la qual el partit no es pot dissoldre per no "enterrar" quatre dècades de llegat polític; i una altra, encarnada per dirigents com Míriam Nogueras, vicepresidenta del PDECat i alineada amb Carles Puigdemont, que defensa seguir el camí de l'expresident i la integració total amb la Crida. Les dues posicions es veuran les cares aquest divendres en una reunió crucial de la direcció del partit enmig de les negociacions d'última hora per intentar redreçar la situació (<https://www.naciodigital.cat/noticia/204860/negociacions/extremis/evitar/trencadissa/entre/pdecat/crida>).

[noticia]204860[/noticia]

Una de les novetats de les últimes hores és la proposta que surt de Lledoners -impulsada per Josep Rull, Jordi Turull i Joaquim Forn- i Brussel·les -Lluís Puig-, que aposta per integrar el partit

en una nova formació liderada per Puigdemont a través d'una acte fundacional. Dirigents del PDECat no ho veuen clar i assenyalen que és una "dissolució en diferit". El desenllaç de la cita no està ni molt menys tancat: pot acabar amb un acord per negociar amb més temps, amb una proposta de resolució impulsada pels crítics en un consell nacional o bé amb trencament. Tant la Crida com el PDECat dissenyen plans de contingència per si han d'anar per separat a les eleccions.

Per ara, la línia més oficialista del partit manté damunt la taula la coalició -en la qual el PDECat hi hauria de tenir un pes més elevat que fins ara, amb xifres que arribin al 50%, percentatge que també s'hauria de donar en una direcció col·legiada de tot l'espai-, de manera que el debat dins la direcció es desenvoluparà en aquests termes. La situació recorda a la prèvia a l'assemblea del 2018, que va acabar amb l'adeu de Marta Pascal amb la intervenció clau en les últimes hores dels presos. En aquest cas, Rull, Turull, Forn i Puig aposten per confluïr amb la Crida, però no gaudeixen d'unanimitat al partit.

Entre les opcions dels crítics amb Bonvehí -encarregat de pilotar les converses amb Jordi Sànchez, líder de la Crida- hi ha la de reclamar la convocatòria urgent d'un consell nacional extraordinari, segons detallen les fonts consultades, per tal de portar-hi una proposta de resolució favorable a la integració. A la direcció hi ha majoria a favor de les tesis de l'actual president del partit, però al consell nacional -màxim òrgan entre congressos que ja té prevista una reunió ordinària al juliol, previsiblement a la segona quinzena- la història canvia. Totes les decisions que ha proposat Puigdemont des de Waterloo han acabat rebent el suport majoritari dels quadres del partit, fins i tot en aquelles -com les llistes electorals (<https://www.naciodigital.cat/noticia/175231/relat/cop/autoritat/aixi/fet/puigdemont/amb/tot/pdecap>) - que han generat malestar a la direcció.

Quines són les posicions en un moment en què les negociacions s'encaminen cap a la ruptura? El PDECat -o, si més no, el sector que lidera Bonvehí- sosté que no es pot dissoldre com li demana la Crida, que aposta per la creació d'una "nova organització política sense quotes ni vetos", en paraules de Sànchez aquest dijous a RAC1 (<https://www.naciodigital.cat/noticia/204804/sanchez/avisa/pdecap/reordenacio/nomes/passa/crear/nou/partit>). El líder de la Crida també ha insistit en una idea especialment rellevant: Puigdemont defensa aquesta via. L'expresident de la Generalitat, que no s'ha pronunciat públicament sobre la qüestió, va comprometre's fa un any a enviar una proposta al PDECat per abordar la reordenació, però l'entorn de Bonvehí assegura que no ha arribat.

El líder del partit i Sànchez han liderat les negociacions, però hi ha altres actors que juguen un paper determinant. Es tracta, per exemple, dels exconsellers Rull i Turull, que estan representats fora de la presó per Miquel Buch -titular d'Interior i aspirant a liderar orgànicament el nou partit- i Damià Calvet -Territori i Sostenibilitat, aspirant a presentar-se a unes primàries per ser el candidat efectiu a la presidència de la Generalitat-. Tot i defensar que s'ha de "mantenir l'esperit" del PDECat, defensen "integrar-lo" a la Crida sense caure totalment a les seves mans en un primer moment, segons fonts coneixedores de les converses. Rull i Turull han guanyat protagonisme en les últimes hores, amb múltiples contactes amb els actors implicats.

Tot i això, en les hores decisives continua ben present l'amenaça de ruptura. Ruptura doble, adverteixen els consultats: entre el partit i la Crida, i entre els sectors que integren la direcció del PDECat. Els més conciliadors insisteixen que cal evitar aquest escenari, perquè "obligaria" a triar els militants. La idea de Sànchez quan parla de nou partit és que se sumin "persones, no sigles", però el PDECat es resisteix a perdre la personalitat. L'opinió no és unànime en aquest sentit: fa uns mesos, la consellera Meritxell Budó -propera a Turull- defensava la dissolució de les sigles.

Què passa si es concreta el trencament? No és cap secret que aquest escenari fa setmanes que és damunt la taula, de manera que hi ha preparats plans de contingència. En el cas del partit, per exemple, passen per organitzar ràpidament primàries -el reglament es va preparar el 2017, pensant en unes eleccions catalanes sense Puigdemont com a candidat- i triar cap de cartell.

Una plaça per a la qual els màxims favorits són la conseller Àngels Chacón i també Marc Castells, alcalde d'Igualada, un dels pocs que s'ha enfrontat a porta tancada amb Puigdemont. Va ser a tomb del pacte de JxCat amb el PSC a la Diputació de Barcelona.

En el cas de la Crida, que des de la seva fundació ha evitat presentar-se en solitari, no es disposa de drets electorals -són del PDECat, que és qui també té la marca de JxCat tot i que va pactar amb Sánchez no fer-la servir si hi havia desacord-, però podria formar part d'una plataforma liderada per Puigdemont. L'expresident de la Generalitat és partidari d'un front ampli (<https://www.naciodigital.cat/noticia/204071/front/electoral/planteja/puigdemont/condiciona/recta/final/cap/urnes>) que sumi bona part de les ànimes de JxCat, però també Demòcrates de Catalunya, Acció per la República i Poble Lliure, part de la CUP, que per ara s'hi resisteix. La perspectiva del trencament, en tot cas, suposaria una nova etapa en la disgregació de l'antiga CDC, superada el 2016 amb la fundació del PDECat.

Una ruptura impactaria al Parlament, al Congrés dels Diputats i també als ajuntaments. A la cambra catalana, els afins a Puigdemont són àmplia majoria, mentre que a les Corts espanyoles la situació és diferent: hi ha quatre diputats -Ferran Bel, Genís Boadella, Sergi Miquel i Concepció Cañadell- que tenen més sensibilitat cap al PDECat. Al partit calculen que bona part dels alcaldes importants -Castells (Igualada), Solsona (Mollerussa), Meritxell Roigé (Tortosa), Lluís Soler (Deltebre), Pere Regull (Vilafranca del Penedès), Xavier Fonollosa (Martorell) es quedarien al PDECat, però places clau com Vic (Anna Erra) i Girona (Marta Madrenas) estan en l'òrbita de Puigdemont.

Pel que fa a Artur Mas, expresident de la Generalitat, les fonts consultades insisteixen que no està tenint un paper "protagonista", per bé que al llarg dels últims mesos ha fet arribar el seu posicionament a totes les parts implicades. En cas de trencament, continua apostant per la coalició electoral, tal com ha defensat públicament. També ha mantingut contactes amb els impulsors del Partit Nacionalista de Catalunya (<https://www.naciodigital.cat/noticia/204297/pascal/aspira/liderar/pnc/amb/exdiputat/alex/moga/secretari/organitzacio?rlc=p1>) (PNC), que està apadrinat per exdirigents del PDECat com Marta Pascal, Carles Campuzano i Jordi Xuclà. Si hi ha ruptura, es promouran contactes electorals entre els dos espais.